

Universitätsbibliothek Wuppertal

Plvtarchi Chaeronensis Moralia, Qvae Vsvrpantvr

Svnt Avtem Omnis elegantis doctrinæ Penvs : Id est, varij libri: morales, historici, physici, mathematici, denique ad politiorem litteraturam pertinentes & humanitatem : omnes de Graeca in Latinam linguam transscripti summo labore, cura, ac fide

Plvtarchi Chaeronensis Ethicorum Sive Moralium

Plutarchus

Impressum Francofor. ad Mœn., M.D.LXXXII

Liber V

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-351](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:468-1-351)

trudi, vicissim sese affientibus corporis partibus. Aliquando enim diduci pulmonem, aliorum participatione facta vel impletione vel euacuatione: ita ut quatuor sint motus pulmonis, primus, quo externum haurit aerem: secundus, quo receptū intus in pectus deuoluit: tertius, quo id quod coactum est à pectori, rursus in se recipit: quartus, quo id ipsum foras euomit. Horum motuum duos esse dilatationes, cum scilicet vel externum attrahit in se aerem, vel redditum à pectori in se admittit: reliquos esse contractiones, quando scilicet pectus spiritum ad se trahit, vel foras pulmo à pectori traditum expellit. Pectoris enim duo tantum sunt motus. unus dilatatio, cum à pulmone spiritum ad se trahit: alter contractio, cum ei superfluum reddit.

De affectionibus corporis, & animae in animam ea

reducent. Cap. XXIII.

15

STORICI affectus ponunt in locis affectis: sensus autem in principe parte. Epicurus tam affectus quam sensus in locis affectis: quod statuit partem principem omnis esse affectionis expertem. Strato & animi affectus, & sensus in principe parte collocat, non in affectis locis. In hac enim parte esse sitam tolerantiam, vt in terribilibus & dolorem adferentibus, vtque in fortibus & timidis.

PLUTARCHI DE PLACITIS PHI-
LOSOPHORUM, HOC EST, BREVIS RECENSIONIS SENTEN-
TIARUM DE NATURA RERUM,

25

LIBER V.
De diuinatione. Cap. I.

PLATO & STOICI diuinationem introduxerūt, quæ sit diuinus mentis instinctus, secundum animi diuinitatem. Huc etiam diuinationem ex insomniis referunt: deniq; plurimas diuinandi rationes probant. Xenophanes & Epicurus diuinationem reiiciunt. Pythagoras eam duntaxat partem improbat, quæ constat sacrificiis. Aristotle & Dicaearchus eas solum diuinations admittunt, quæ furore diuinitus immisso, aut insomniis fiunt: animam non immortalem esse, sed diuina quadam re impertiri tamen sentientes.

Quæ

DEMOCRATIA
plus scilicet
fons aquarum
ginae
tum
merper
nepotum
10
ARISTOTELIS
mox
plam fu
nis, sup
15 Alcma
rem: Ep
mocratis
nitale c
20 L'EVE
anim
nis incor
team aut
ctruripa
an
AFirmat
enim ac
easieriam
30 dam mate
elicitur
minus sem
read prole
que qualid
35 maxime vi
nem habent
ARISTOTELIS
one, me
quid pati

Qua insomniorum rasio. Cap. II.

DEMOCRITVS accesu imaginū ea fieri putauit. *Stra-*
to, quod animi bruta natura in somnis aliquo modo
plus sensus nanciscatur, itaque à mente creatur. *Herophilus*
*s*omnia diuinitus inspirata necessario fieri naturalia, ima-
ginando sibi anima repräsentante quod expedit, & euen-
turum sit: mixta, fortuitò & appulsi imaginum, cum vide-
mus per quietem quæ volumus, quo modo amicis in som-
no potiri se putant nonnulli.

10

Qua sit seminis natura. Cap. III.

ARISTOTELI semen est id quod præditum est facultate
mouendi donec tale aliquid absoluat, quale est vnde i-
psum fuit excretum. *Pythagoras* spumam utilissimi sanguini-
nis, superfluitatem alimenti, sicut sanguinem & medullam,
15 *Alcmae* partem cerebri. *Plato* à medulla dorsi deriuatam
rem: *Epicurus*, particulam corpori & animæ auulsam. *De-*
mocritus, à totis corporibus & præcipuis partibus semen ge-
nitale est carnearum venatum.

An semen sit corpus. Cap. IV.

LEVCIPO & ZENONI corpus est esse enim aliquid ab
anima auulsum. *Pythagoras*, *Plato*, *Aristoteles*, vim semi-
nis incorpoream dicunt, sicut mentem mouentem: corpo-
ream autem materiam quæ profunditur. *Strato* & *Demo-*
critus ipsam quoque vim corpus esse, quippe spiritum.

An femina etiam semen promittunt. Cap. V.

AFfirmanthoc *Pythagoras*, *Epicurus*, *Democritus*. habere
enim adstites testiculares, sed inuerso modo. ideoque
eas etiam præter vsum appetere. *Aristoteles* & *Zeno*. humili-
30 dam materiam emitti abiis, sicut ab exercitatione sudores
eliciuntur: non tamen vim habere seminis. *Hippon* haud
minus seminis eas, quam mares, emittere, sed id non face-
re ad prolem generandam, quia extra uterum excidat. ideoque
35 quasdam sæpen numero absque viris semen effundere,
maxime viduas. & ossa à mare, carnes à mulieribus origi-
nem habere.

Quo modo conceptio fit. Cap. VI.

ARISTOTELES fieri matrice sursum attracta à purgati-
one, menstruisque attrahentibus ab vniuersa mole ali-
quid puri sanguinis, qui accidat semini maris. Non conci-
pi, ob

pi, ob impuritatem vuluae, aut inflationem, metum, ægritudinem, infirmitatemve mulierum: aut quia viri languent.

Quomodo mares nascantur, quomodo femina. Cap. VII.

EMPEDOCLES causam calor & frigori adscribit. itaq;
narrant primos homines è terra enatos ad ortum Solis
& meridiem sitis in partib. extitisse fere mares, feminas in
septentrionalibus. *Parmenides* contra in his extitisse ma-
res, quia plus his densitatis inest. in meridionalibus autem
feminas ob raritatem. *Hippomax* pro eo atque semen vel cō-
sistat & validum sit, vel diffluat & infirmius sit. *Anaxagoras*, 12.
Parmenides, semen à dextra parte in dextram vteri partem
coniici, à sinistra in sinistram. quod si secus fiat, feminas
concipi. *Leophanes*, cuius Aristoteles meminit, illos è dex-
tro testiculo, has è sinistro seminari. *Lencippus* secundum
variationem membrorum, quod mas colem, matricem fe- 15
mina habet. tantum enim duntaxat dicit. *Democritus* com-
munes partes, ex vtro contigerit: peculiares, prout præua-
luerint *Hippomax*, si semen præualuerit, marem: si alimen-
tum, feminam concipi.

Monstra & nascantur. Cap. IX.

EMPEDOCLES vel abundantia vel defectu seminis, aut à
motu initio, aut diuisione in plura, aut quod alio ver-
gat. sic videatur fere omnes causas complexus. *Srato* propter
additionem, aut diminutionem, transpositionem, inflam-
mationem. Medicorum quidam, quod tunè matrix flatib. 25
illapsis peruertatur.

*Cur mulier sapius concubens non conci-
piat.* Cap. IX.

DIOCLES medicus causam esse putat, quod vel omnino
nullum, vel iusto minus semen emittrat, aut proli gignē. 30
dæ nō aptum ob calorem, aut frigus, aut humiditatem, aut
siccitatem deficientem, aut ob resolutionem vteri. *Stoici*,
obliquitatem veretri, quod non possit recta ejaculari semē:
aut quia membra coeuntium non sint inter se legitima pro-
portionē condita ad matris distantiam. *Erasistratus*, vbi 35
vulva callos contraxerit: aut carnosior, rariove, aut mi-
nor fuerit quam natura exigat.

Quomodo gemini & tergemini nascantur. Cap. X.

EMPEDOCLES, ob abundatiā & diuisionē genitū.
Asclepiades, ob corporum differentiam: sicut hordei spi-
cæ exi-

cæ existunt duobus aut etiam tribus granorum ordinibus. esse enim semina secundissima. *Erasistratus* ob conceptio-nes. vt in brutis. cum enim matrix purgata est, tunc superfe-tationem admittit. *Stoici* ob loca quæ sunt in utero: cum e-nim in primum & secundum inciderit semen, tunc fieri su-perfectionem & tergeminos nasci.

Quæ causa, quod proles parentum aut etiam progenitorum similitudinem refert. Cap. XI.

EMPEDOCLES similitudinem defecti semini præualenti, dissimilitudinem evaporationi caloris qui in semine e-rat. *Parmenides*, si à dextra vulvæ parte semen excernatur, patrum: si à sinistra, in utrum similes nasci. *Stoici*, à toto cor-pore & anima ferris semen, exprimiq; imagines & effigies ex eadem gente, perinde atque si pictor rei conspecte simili-tudinem coloribus similibus referat. præterea à muliere quo-que semen emitti: quod si præualeat, matris si viri, patri simi-lem nasci fetum.

Quomodo aliorum, non parentum forma similes fiant. Cap. XII.

Medicorum plerique fortuito casu refrigeratis mari & feminæ seminibus dissimilem gigui prolem putant. *Empedocles* imaginatione mulieris inter concipiendum for-mari fetum. sæpe enim imagines etiam & statuæ sunt à mu-lieribus adamatæ, similisq; earum proles in lucem edita. *Stoici* ob consensum quendam ac similem animi affectionem, fluxum & radiorum, non imaginum, insertione similitudines effici.

Quomodo cum mulieres, cum viri steriles red-dantur. Cap. XIII.

STerilitatis in muliere causas medici utero imputant, si aliquid horum ei accidat. puta vt frater densior, ratiōnē, du-riōr, obstruatur callo, aut carnea mole. itē animi languorē, defectū nutritionis, corporis virtuosam constitutionē, per-uersiōnē figuræ, aut deuulsionem. *Diocles* steriles mares fieri, siue quod omnino nullum emittant semen, aut minūs iusta quantitate, aut quia semen sit sterile, aut ob resoluti-onem membra, aut obliquitatē colis recta semen eiacula-ri non valentis ad matricis distantiam. *Stoici* causantur dis-similitudinem naturæ & qualitatum in his qui corpora cō-miſcent: nam quando separantur, & cum suæ naturæ fami-liatibus coeunt, tum fetum procreari.

Cur mula steriles. Cap. XIV.

ALCMAE o mulos steriles esse dicit ob seminis tenuitatem sive frigiditatem: mulas, quia matrizes earum non hinc. *Empedocles*, ob exilitatem, humilitatem, angustiamque vuluae, inuersæ ventri annatae, vt neq; recta ad eam semen eiiciatur, neque si id fiat, excipiatur. *Huic Diocles* testimonium perhibet, tales se matrizes mularum in dissecationibus saepenumero deprehendisse inquiens: ac fieri posse, vt iisdem de causis mulieres quoque sint steriles.

An fetus in utero sit animal. Cap. XV.

PLATO animal censeret, quia & moueatur in utero & alatur. *Stoici* partem ventris, non animal. vtq; fructus, qui stirpium partes sunt, vbi maturuere, defluunt: ita rem quoque habere de fetu. *Empedocles* fetus non esse quidem animal, spiritu tamen praeditum in utero. primam autem animalis respirationem fieri cum partu editur, decedente humore qui est in fetu, & in exhausti locum succedente invasa referata aere externo. *Diogenes* inanimata nasci animalia, sed cum calore, atque insitum calorem simul atque natum est animal, animam in pulmones attrahere. *Herophilus* naturalem fetui in utero, non animalē motum permittit, motusq; causam edit nervos. animalia autem rū deum fieri, cum ex utero effusa aliquid aeris accipiunt.

Quomodo alatur fetus. Cap. XVI.

DEMOCRITVS, *Epicurus*, fetus in utero per os ali: itaque statim atq; natus est, ore ad mammam ferri. nam & in utero esse vbera quadam & oscula quibus alatur. *Stoici* per secundinam & umbilicum: itaq; hanc statim ab obstetricibus à partu ligari, & os infantis aperiri, vt de alio cogitet alimento. *Alcmæo* ali per totum corpus, quod spongix in morem recipiat quæ alendo sunt idonea.

Quid primum in utero absolutur. Cap. XVII.

STOICI, plerisq; fieri* *Aristoteles* primum lumbos, tanquam carinam nauis. *Alcmæo* caput, partem scilicet principem. *Medicus* cor, in quo sint venæ & arteriæ. Alij magnum pedis digitum. Alij umbilicum.

Cur fetus qui septimo mense in lucem editur, vitalis sit. Cap. XVIII.

EMPEDOCLES, quo tempore humanū genus è terra est enatum, propter tarditatem motus Solis, tantam fuisse longitu-

longitudinem vnius diei, quanta nunc est decem mensum. progressu temporis contractam fuisse ad quantitatem septem mensium. itaque & decimo mense & septimo editos fetus vitales esse, natura mundi hoc meditata, ut in una die 5 infans augescat & nascatur. *Timaeus* non decem inquit menses, sed nouem censeri ab inhibitione menstruorum postquam conceptus est fetus. sic etiam septimestria censeri quae non sunt, cum aliquando mulier post conceptum menstruis purgetur. *Polybus*, *Diocles*, Empiric etiam octauum 10 mensem aptum partui agnoscunt: sed fetum esse tum imbecilliorem, ideoque multos perire. ac tametsi fere in universum nemo octauo mense natam prolem alendam censet, tamen multos sic natos in viros euafisse. *Aristoteles* & *Hippocrates* dicunt, si vterus impleatur septem mensibus, 15 tunc fetus se exerere, ac in lucē edi. quod si se exerens non alatur ob vmbilici languorem, laboriose gestato fetu, tunc cum non nutriti: si vero nouem menses in vtero maneat, tunc se promere, integrumq; nasci. *Polybus* vitalem prolem nasci diebus post conceptum cxxiis. hoc enim esse sex 20 mensū tempus, quanto etiā Sol à tropico ad tropicum decurrat. Dici autem septimestrem, cum dies qui huic sexto mensi desunt, à septimo adsumuntur. Octauo autem mense natam non viuere, quando fetus ex vtero se exerens grauius vmbilicum adfligit, ut ab eo nutriti non possit. *Mathematici* octo menses ad quenuis partum insociabiles aiunt, 25 septem sociabiles. Signa porro cœli insociabilia sunt, quæ incidunt in stellas domibus cœlestibus dominantes, & sub se natis vitam infelicem ac non longævam portendunt. Sunt autem insociabilia quorum vnum ab altero octauum 30 numeratur, ut Aries ad Scorpium, Taurus ad Sagittarium, *Gemini* ad Capricornum, *Cancer* ad Aquarium. Leo ad Pisces, *Virgo* ad Arietem. & cætera. Hinc fieri ut septimo & decimo mense edita in lucem vitalia sint: octauo nata ob dissidium mundi pereant.

Signa insociabilia.

35 *De ortu animalium, quomodo extiterint, & an caduca.* Cap. XIX.

Quid mundum statuunt ortum, iis orta etiam habentur animalia, atq; interitura. *Epicurus*, quibus non videntur nata, mutua permutatione nasci ea centent. Partes enim esse huius mundi. Quod idem sensit *Anaxagoras* & *Euripides*:
 d d *Mutare*

Mutationum sed vicissitudine
aliis subinde formis illa prodeunt.

Anaximander prima animalia in humore nata, corticibus contenta spinosis: adultiora autem facta, ad siccitatem desciuisse, ruptoq; cortice non multum temporis superuixisse. *Empedocles* primo animalia ac plantas nequaquam integrum ortu extitisse, sed membris quæ nondum coaluisserint: deinde partes coaluisse, ita ut spectri formam compages referret. tertium ortum fuisse ex his quæ vicissim nascentur, quartum non iam ex similibus, ut ex terra & aqua: sed pro inde vicissim, cum alimentum aliorum esset densatum, aliis mulierum formæ venustas incitamentum emitendi seminis attulisset. Animalium porro omnium genera discreta fuisse certorum ratione temperamentorum: ob quam alia a quam expertant, alia aerem, quæ plus ignei habeant: alia quæ grauiora sint, ad terram suo appetitu ferantur. quæ autem æquabilis sunt temperamento, ea vocem è pectore emittere.

Genera animalium quot sint, & an omnia sensu ac ratione prædicta. Cap. XX.

Et opus Aristotelis, quo in opere quatuor statuit animalium genera. Terrestria, aquatica, volucria, celestia. nam & in his dici animalia ratione prædicta immortalia. *Democritus*, *Epicurus*, & celestibus rationem tribuunt. *Anaxagoras* omnia animalia habere mentem agentem: non item pati- entem, qui est mentis quasi interpres. *Pythagoras*, *Plato*, animas omnium etiam bruta quæ dicuntur animalium esse rationis compotes, non tamen ea agere secundum rationem. idque fieri ob incommodeum corporum temperamenti, & quia loquela defitituntur. quod in canibus & similiis appareat, vocem, non articulatam tamen eam, emittentes. *Diogenes*, rationis & aeris partem ea percipere, sed vel ob crassiciem, vel ob abundantiam humoris neque intelligere nec sentire: ac fere affecta esse eo modo quo sunt insipientes, qui de mentis exiuuerunt potestate.

Quantum tempus ad formandum in altero animaliis futurum requiratur. Cap. XXI.

Empedocles hominum membra incipere conformari ait à die xxxvi, perfici membra die unde quinque si- mo. *Asclepiades* masculorum, quod sint calidissimi, initium vigesimæ sextæ dici defert, nonnullos etiam maturius ausplicari

auspicari dicens: perfici membradie quinquagesimo. Femellarum initium bimestre, finem conformatio[n]is exitum quarti mensis, ob inopiam caloris. Brutorum perfici fetus contemplatione elementorum.

S Quibus ex elemenis constet in nobis & nasci in genere membra. Cap. XXII.

EMPEDOCLES arbitrat[ur] carnes nasci ex interna elemendorum contemplatione: neruos ignis & terrae du-
10 plicibus portionibus admixtis: vngues, neruis vbi aeri oc-
currerunt refrigeratis. ossa ex aqua & interna terra. quatu-
or autem ignis & terrae contemplatis portionib[us]. sudorem
& lacrymam corporis fieri sic.

Quando & quomodo intipiat homo perfici.

Cap. XXIII.

HERACLETVS & Stoici sub annum decimumquartum,
cum iam etiam genitalis vrina secerni incipit. nā & ar-
bores tum incipere perfici, cum gignere semina incipiunt:
immaturas ante esse & imperfectas, dum fructu carent. Præ-
20 tera eo natu homo iactu in noticiam boni ac mali venit, e-
orumq[ue] disciplinæ capax existit.

Qua causa sint somni & mortis.

Cap. XXIV.

ALCMAE o somnum existere ait sanguinis in concursum
venarum receptu: eiusdemque diffusione nos euigilare:
25 plenum autem abscessum, mortis esse causam. Empedocles
moderata calor[is] qui in sanguine inest refrigeratione som-
num, perfecta mortem accidere. Diogenes, si vniuersus san-
guis in venas diffusus contentum in eis aerem in pectus sub-
iectumque ei ventrem contrudat, somnum fieri, ac thora-
30 cem incalescere. quod si vniuersus aer venas deferat, mor-
tem consequi. Plato & Stoici somnum fieri remissione sen-
suum spiritus, non relaxatione, sicut in terra: sed cum is ad
interuallum superciliorum, id est partem principem, fer-
etur, qui spiritus si omnino remittatur, mortem subsequi.

Ad animamne, an vero ad corpus pertineant somnus
& mors. Cap. XXV.

ARISTOTELES somnū corpori cum anima facit com-
p[ar]ationem. enim evaporationem humidi è pectore in caput,
& refrigerationem calor[is] in corde ab alimento subiecto.

mortem esse absolutam refrigerationem: soliusq; corporis esse, animam esse immortalem. *Anaxagoras* somnum accidere putat functionibus corporis: non enim animæ esse, sed corporis affectionem. mortem esse animæ diuulsionem. *Leucippus* solius corporis esse somnum: cumq; ob tenuitatem partium plus iusto excernitur animati calor, eo mortem effici corporis hæc esse, non animæ affectiones. *Empedocles* mortem esse igneæ naturæ secretionem ab his ex quibus homo coaluit. ideoque communem esse animæ corporisq; mortem. somnum autem euenire secretionem naturæ igneæ.

De plantarum incremento, & an sint animalia.

Cap. XVI.

PLATO, *Empedocles*, stirpes quoq; anima præditas esse, & in animalium numero censem: eo argumento, quod 15 & nutrit, & ramos habent directos, qui inflexi si remittantur, suum repeatant locum atque rectitudinem. *Aristoteles* viuere dicit, animalia esse negat, quod animalia appetitu, sensuque, & quædam porro ratione sint prædicta. *Siotci & Epicures* animam iis derogant: quod animata alia appetat, 20 concupiscentiaque incitentur, alia etiam ratione evitantur: planta autem fortuito natæ sint, non animæ affectione. *Empedocles* primo inter animalia loco arbores è terra enatas ait, antequam Sol circumvolueretur, noxq; à die discerneretur. & ob concinnitatem temperamenti sexus masculi 25 ac feminei rationem continuisse. incrementum eis obtigit se à caloris terræ inclusi distributione. itaq; terræ esse partes, sicut fetus in utero matris sunt partes. Semina, excrementa esse terræ & ignis abundantium. & quæ humoris sat 30 non habeant, earum sub æstatem defluere folia exsuccatarum: plerasq; durare, vt laurum, oleam, palmam. Discri- mina succorum esse ob diuersitatem partium & causarum varietatem, maxime nutrimentum: vt in vitibus. non enim harum differentiæ vinum vino præstantius efficiunt, sed so- li, quo aluntur, diuersitas.

De nutritione & incremento. Cap. XXVII.

EM PEDOLES animalia nutriti subdite eo quod iis est natura accommodatum: crescere ob caloris præsentiam: decrescere & tabescere virtusq; defectu. nostræ etatis homines priscis comparatos, infantium instar esse.

Vnde

Vnde appetitus animalia, vnde voluptas in-
cessat. Cap. XXIX.

Appetitum Empedocles animalibus obtингere defectu ele-
mentorum quibus conficiuntur: voluptates autem ex
humiditate, & periculorum similiusque motus: inter tur-
bationes autem & * *

*Febris Et fiat, & an ea sit affectio alius affectionis
appendix. Cap. XXIX.*

ERASISTRATUS febribus sic definit. Febris motio est san-
guinis illaphi in pulmonis vasa, non proficisciens à no-
stra voluntate. sicut enim mare nemine commouente qui-
escit, vento autem contra naturam incidente violento totū
exagitatur, inq; circulos torquetur. sic & in corpore ubi cō
motus fuerit sanguis, incidit in vasa spiritui destinata, ibi q;
excandescens calorem toti corpori adfert. placet autē ei fe-
bribus morbi esse appendicem. *Diocles* inquit: Quæ videntur
conspicuti nobis exhibent ea quæ in obscurō sunt. Hoc au-
tem apparet, febribus vulneribus, ardentiib, abscessibus, & bu-
bonib, comitari.

De sanitate, morbo senectute. Cap. XXX.

AL CMAE o sentit, causam bona valetudinis continentē
esse æquabilitatem facultatis humidi, calidi, secchi, frigi-
di, amari dulcis, ac reliquarum qualitatum. contra si qua
harum qualitatum sola præualeat cæteris, morbum gigni.
25 verbi gratia, si nimium possit calor aut frigus, aut reliquo-
rum aliquid deficiat vel abūdet: vt cum sanguinis aut cere-
bri non est satis. ideoq; sanitatem esse temperiem qualita-
tum concinnam, hoc est certa inuicem proportione inuicem
respondentium. *Diocles* plerosq; morborum existere
30 ait ob inæqualitatem elementorum corporis, eiusque con-
stitutionem. *Erasistratus* morbos ob multitudinem alimē-
ti, cruditatem, & corruptionem existere: vixus rationem
moderatam & sufficientem corpori, esse sanitatem. *Stoics*
vno ore dicunt senectutem accidere ob caloris defectum.
35 quibus enim plus est calor, iij senectuti moram longiorem
producunt. *Asclepiades* ait Aethiopes celerius senescere,
anno scilicet trigesimo: idq; properea, quod eorum corpo-
ranimio Solis æstu exurantur. In Britannia contrā seni-
um anno cxx inchoati. quod corpora ob frigiditatem ista
rum regionum igneam in se se contineant naturam: Et cor-
dd 3 pora

pora Aethiopum rariora esse, quod relaxentur calore Solis.
in Septentrionalib. regionibus corpora densiora, ideoque
etiam viuaciora.

PLVTARCHI PARALLELA. ID EST
historiarum Gracarum cum Romanis coniuncta
& recensio.

PLERIQVS existimant vereres rerum gestarum nar-
tiones figmenta esse & fabulas, propterea quod ali-
enæ sunt à communi opinione. Ego qui obseruassem
posterioribus temporibus euensis germana eorum quæ
principis temporibus perhiberentur contigisse, collegi cuius
antiquæ rei gestæ respondentem recentiorem historiam, si-
mulq; autorib. nominatis exposui.

I. DATIS Persarum satrapes, exercitu trecentorum milli- 15
um ad Marathonem Atticæ planiciem adducto, positisque
castris, incolis bellum denunciauit. Athenienses spreta bar-
barorum multitudine, nouem milia hominum miserunt,
ducibus Cynægiro, Polyzelo, Callimacho, Miltiade. Colla-
tis signis cum pugnaretur, Polyzelus aliquid humana con- 20
ditione augustius conspicatus, est luminibus captus. Calli-
machus multis transfixus hastis, etiam mortuus stetit. Cy-
nægiro, dum Persicam nauim receptu se dantem retinet,
manus sunt amputatae.

ASDRUBAL rex Sicilia occupata, bellū Romanis indi- 25
xit. Metellus à senatu bello gerendo præfectus, vicit. in pro-
lio L. Glauco patricius, dum nauim Asdrubalis detinet, v-
tranq; amisit manum. Narrat hoc Aristides Milesius, primo
libro Sicularum: à quo desumptum hoc argumentum Dio-
dorus Siculus tractauit.

XERRES 100000 hominum exercitu instructus ad Ar-
**II. remissum appulit, eiusq; regionis incolas tum hostilia abs- 30
se exspectare iussit. Athenienses conturbatis animis, Agesilaum Themistoclis filium misere exploratum, quanquam
pater eius Neocles in somnis vidisset illum ambab. truncum
manibus. Is Agesilaus ubi peruenit habitu Persico ad
barbaros, Mardonium quandam de regis stipatoribus, Xer-
xes ratus esse, interfecit: comprehensusq; à circumstantib.
vincitus ad regem est adductus. Boute tum litaturus erat rex
ad aram Solis. Ibi Agesilaus igni in ara excitato dextram im-
posuit**